

סד:

עין משפט
גר מצות

זא א ת"י פ"ו תהלכות תמידין
ומוספין הל"ה:

ייו גרשום

[illegible]

ה' רד ומל

שיטה מקובצת

(א) העומר: עין בתים (דף)
 ה (ע"א): (ב) משום כרמל
 קורבן: עין תובט: כרם
 (ג) מהיבא אויב: עומר
 מהיבא: אכרזו: (ד) מהיבא
 איבא: לאתיי: אכרזו:
 אותם: תדא: ידיה:
 לעונתה: משם: (ו) ברק:
 ואשכח: (ח) תרבות: שלשה:
 מלכות: נמקח: (י) מביא:
 ראות: הנמקח: (י) ספירה:
 רמיה: ומהי: ליטחא:
 משי: מבי ליטחא: והיני: ליום:
 שלה: ספירה: לויבת: אי:
 ליום: מלכות: מי: ליהיה:
 ספירה: כי: לי: ליתחא:
 (י)

(6) רשמעתין. מקשים העולם

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

משום בראש. מקריב פירוש ר' ומלא (ס) ואין זה גורעין ומוסיפין
בלמעלה חניה דהו כמו שמהל שלמה: **איבעית אימא**
אין מעבירין על הצעות. כפי אחריו מקומן (וחסיד דף קמ.) בני פרס
הפנימיים לתת זכר הדם היה שופן על יסוד מעבריו של מנחם החיזין
(דמ' דגמ') ה"ט הראה הר"ל את

דעד כאן לא קאמור ר' ממעט באבילה קא מ' רכי קא ממעט באבין ודאי שלש מיתתין: ב' להביא מן הקרוב לא מביאין אותו מכל מקום מגנות צריפין ושתי סוכר: גמ' מ"ט אי כרמל (6) ואיבעית מעבירין על המצות: מגנות צריפין: (7) חשמונאי זה על זה ואריסטובלוס מבפנים משלשלין להן דירין ב' היה שם וקן אחד שה' לעז להם בחכמת יוח' שעוסקין בכבודה אין לשלש' להן דירין ב' כיון שהגיע לחצי חוב' וגודעוזה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה בא' שיגדל חויר וארור ש' ועל אותה שעה שגמ' מגנות צריפין ושתי ה' כי מטא עומד לא ה' עומר אכרוו אותה ה' ידא איגרא וחדא ה' מרדכי מי איכא דוכר' או צריפין גגות בד' לאתוי שתי הלחם (7) לאתויי אכרוו אתה' אותיב (8) ידיה עניניה' להו מרדכי ומי איכא' שלש נשים דאיתור ש' אמרה לעונתי סבור מ' ר' דכולהו חדא המא' שמא בים סיכנה שמ' מ' (9) דלש רבן גמליאל

ר' ישמעאל שם לא היה כל כך צורך ליבוי כמו בר"ג ורבינו שמואל

היה שפדור ר' יהושע ב"ר הניחק (בנין נח) ומתוך היה ואפי' ר' ישע
אחמריין (ה) פלג ויגמול (ז) ומשון והגו שמתון צפי הכית מהל שנה
שחמוציא פסק צפני הכית מהל (ז) ושל (ז) שמד אורדוס מהל שחמוציא
הגבורה על שערות כלות ושל (ז) ילמד אדם את נח מחמת ויוות ופולס
בדאיחא בפי"ק דע"ו (דף טו.) דמלכות בית שחמוציא פסק צפני הכית
מנייניה ונכסוף גורו וקבלו מנייניה ועוד יז לומר דמשיקא קאי באת
לגמרי ומיחא דהא אמרי' (שבושת דף קז.) ארור כי קללה כי נדור
שקלים (פסוק ה"ב) מני לא ארר ענדא פסח אסת (ז) נפדה ארז נדור
קרבד דז שעות ורש"י (ז) פ"י בתפלת השחר (בבבית דף קד) דבימי שלמה
שתחת מראשוני והכי נמי איחא בפסיקתא: **אמר** אהו מורדי: פ
שסאריך ומיט כל כך ורנאה עד שם מורדי הראשון אפי' נקראין
אסיכרא. פירש בקונטרס חור שחמוציא הדלת שחמוציין כי
כחו (מנלה טו.) מחזולא עד סיכרא ועוד יז ל

היהו דאמרין בסתם יומא גבי דישון כו' ופרק איזהו מקומן כו' דלמה לי קרא תיפוס ליה דכ
לכבוש מסום לא שייך וכשה משמעתיו דלא היה אלא לכבוש מסום ומאמר דאין מן

דעם כאן לא קאמער רבי ישמעאל. במחנה' למיבצר בקצוות התבואה:
אלא משום דכי ממעט באכילה. כלומר בתבואה ממעטת קצירה דלא
קצר אלא ששה סעין אבל הכא כדי ממעט ביבואה האוכל מפיס בקצירה
דתליס שחי עוקרין לא אמר דלימעות באוכל: (ב) (בשלהם קציר'
(מחול) לא אומר לא יבואו לא יבואו לא יבואו)

גוֹת לְרִישׁוֹ וְעַן סוֹכֵר. רמקו מירושלים
מחד: **גב' מאי טעם**. בעינין מן
הקרבן: **כרמל הקריב**. דך ומלח
שהם אבואה רכה וגמללה זך ואי
מייתי מרחוק נגיב לה ויקא ומתקשה
בדקין. האי כרמל גמלתה העומר מתיב
(ויקרא ב: ג) **ואין מעבירין כו'**.
והלכן כשיזיל מירושלים לבקש עומר
אותה שמואל ראשון נוטל דאין מעבירין
על המלות: **הורקטוס וארסיעטולוס**.
שני אחים היו: **זה פס וזה אקד**.
מזכרים: **חכמה יוונית**. רמחות: **על**
אותה שם כו'. שאותן החיילות החזירו
כל סביבות ירושלים: **מטא עומר**. וזמן
עומד: **אכרוז**. הכריזו כל מי שיועד
מבואה שיעדיענה: **הבוא חרשא**. חרש
שומע ואינו מדבר: **אלינורא**. גג:
לירשא. בורז"ל שאין לו גג אלף חד
מלמעלה ומן ערכה הנה: **מרדכי**. שהיה
בימי אחשורוש: **שפי הלשם**. של חטין:
אטינא. בעיניו: **סיכרא**. חור שנמחות
הדלת שבו חוחדים הברית לנעול:
קן. שני עופות: **לויכפי**. חצי 14 מביא
קן זה [וכן] לימתי [וכן] לעונתי:
ה) **לויכפי ממש**. דווקא מביא לאחר
ימי ספירה 14: **לויכפי**. חצי
היינו זכה ששופעת כס: **לעונתה**
ממש. היינו נמי לעונת קרבן וזיתה
לחם שמיני שלה: **דכולהו**. מתחת קוין
יולדת וזה אחד חטאת ואחד עולה:
כוזב סיכנה. שהיתה שופעת דם
יומר ונקמתנה למות וזדנה לקניה
לכזב (וי דהוין תריוויה עולה נדבה
חו שאמרתי לימתי ביום סיכנה חו
שאמרתי לעונתי בעיני סיכנה:
ה) **לויכפי ממש**. דווקא מביא לאחר

באתה רשמה עין סוכר או סוכר עין בדקו ואשכחו הנהו
ש קינני חרדא לויבתי וחרדא אמרה לימתי וחרדא
ה יבתי ובה ממש לימתי לימתי ממש לעונתי לעונתה
וחרדא עולה אמר להו מרדכי שמא בזוב סיכנה
בעניה סיכנה רכולהו עולות נינהו ¹¹ בדוק ואשכח
והינני

וְכַסֵּה דְקוּדוֹשׁ גִּיּוּרָה הִיא וְאִי אֶפְסֵר לְהִיּוֹת דָּר' יִשְׁמָעֵאל לְאַחֵר חוֹרְבָן
וְעַל אַחֵר שֶׁהִיא מַעֲשֵׂה הַרְגוֹי מַלְכוּת וְאִי קִדְשׁ כִּי דַרְשׁנָג הַגָּדוֹל עָמַד
וּמַלְכוּת וְכִי שְׁמֹנֶה עָשָׂר חֳדָשִׁים כִּפִּי"ק דַּע"י (דף ט. ע.) דַּמְלוּכָה
וְהִלָּל בְּמַלְכוּתוֹ שֶׁל טִיטוֹס גִּיּוּרָה כְּדִלְכֵּיתָ בְּפִי"ק בְּתַרְסֵי דְקוּדוֹשׁ (דף ט. ע.)
שֶׁ שֶׁל טִיטוֹס הִיא בִּשְׁעַת חוֹרְבָן וּמַלְכוּת בֵּית שְׁמֹנֶה עָשָׂר חֳדָשִׁים קִדְמוֹ גִּיּוּרָה
וְאֵלֶּה וְשֵׁל וְיִדְרָן הִרִי יַעֲקֹב בְּרִבִּי שְׁמֹנֶה עָשָׂר חֳדָשִׁים דְּמִעִיקָרָא גִיּוּרָה וְכִי יִקְבְּלוּ
בְּעֵלְמָה וְאִי עֵינִי לְקוּבִיל עַל"י לְעוֹמָה דְּרִבִּינָן דְּרִבִּי וְלִצְנָקוֹר גִּיּוּרָה וְאֵלֶּה
עַל אֲחֵרָה שֶׁהִיא שְׁנֵי מִשְׁעָה שְׂבָא קוֹנֵד מְנִינֵי צִרְיָין בִּירוּשָׁלַיִם
וְיִבְסַמְכַת עֲדִיּוֹת (פ"י מ"ה) תֵּינִי עוֹבֵדָה דְּהַכָּה עַל הִיָּה דְחִמְדִּי שֶׁל שַׁח
שֶׁ שְׂבָאָה בַת פְּרָחָה שִׁשָּׁן עַד ד' שְׁעוֹת הָיוּ מִתְפַּחֲחוֹת שֶׁל אִי הַמִּקְדָּשׁ
שֶׁ בְּקוֹטֶרֶס דְּהָרָה מִדְּרִיכָה שְׁהִיא בִּימֵי אֲחֻשְׁרוּס וְיִמְמָה הִיא לִזְמַן
מְנוּיָה עַד שֶׁמֶן לִפִּי שְׁלֹשִׁים מְנוּיָה זֹלָה בְּקִיּוּסֵי בְּעַלִּי שְׁכַל וְדַע:
הַבְּרִית לְעוֹלָם וְכֵן פִּירֵשׁ בְּעִירָק וְעוֹד יֵשׁ לְפָרֶשׁ סִיכָרָא קִבֵּר
שֶׁ מִקּוֹם סִכָּר הִיכָר כְּמוֹ (יִשְׁכִּיָּה יט) עוֹשֵׂי שִׁכָּר אֲבִימִי וְנֶשֶׁם:
דְּרִיבִי

על ברישא כז' וזרעו חריש ולא אמרנו אין מעבירין אלא בשתי מצות שהקודמת להו' מקודם אבל אין ובמכות הקדש שימצא חיה לשעמה. מזה:

מסורת הש"ס

(א) ויחל לה' וישיב (ב) ביקר
מן: בטיה: מטי: (ג) זיק: חזק:
(ד) בטיה: ומהל: (ה) ויחל:
ומל: (ו) וסם: חלל: (ז) זיק:
(ח) בטיה: וביקר: ויחל: דף
(ט) טו: (י) ויחל: חל: (יא) ויעין
מספוט: מליל: (יב) דים
מחבר: (יג) וסח: טו:
(יד) בטיה: וסח: מליל:
(טו) חל: קוס: סח:
(טז) זיל: יבסח: חל: זיק:
(יז) ויכר: וסח: מליל:
מליל: ויעין: בטיה: מל:
מסח: דעדי: סו: חל: חל:
מסח: זיל: מליל: חל: ויחל:
דחל: מליל: חל:

הגהות הב"ח

(א) נש' משום כחול תקריב
ולביעת זמנא: (ב) רש"י
דיה דאין מעניין: (ג) דיה
לויבתי זבה משם וכי
ספירה קן לישנא אחרינא
למחי משם היט זבה:
(ד) דיה כוזב וכי לביעיה קן
לביעיה:

לִטְוֵי רַעֲשׁוֹ

בורזייל (בורזייל).
סוכה, ביתן (בצורת אוהל
דמוי חרוש).

מוסף רש"י

[illegible]